

Zondag, 28 November 2004

Daar zijn we dan!

Na ons eerste nachtje in Ngqeleni hebben we vandaag een rustige dag gehad. Vanochtend hebben we met z'n drieën ontbeten en onze tassen uitgepakt. Met zo'n negentig kilo aan bagage valt er toch een hele hoop uit te pakken! Daarna hebben met Milja van der Scheer, de andere Nederlandse dokter, een kennismakingsronde op het ziekenhuisterrein gedaan. Zondag was een uitstekende dag daarvoor omdat het niet zo enorm druk is met al de patiënten. Aan het einde van de middag een lekkere wandeling gemaakt om de omgeving te verkennen.

Sinds ons vertrek uit Nederland, en ook daarvoor, is het erg hectisch geweest. We hebben een erg fijne periode beleefd met onze vrienden en familie en dat is ons heel wat waard. In de week voor ons vertrek is het allemaal goed gegaan met de overdracht van het huis en de verkoop van onze auto. Toen we ons maandag 15 november in het gemeentehuis van Pijnacker lieten uitschrijven was dat toch wel een raar gevoel; weg uit Pijnacker.

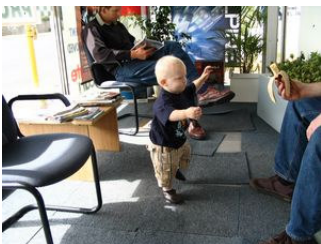
Onze vliegreis is goed verlopen. Vanuit Amsterdam naar Heathrow, een uurtje wachten, en dan verder naar Kaapstad. Een vlucht waarbij we om 06:00 aan kwamen en Theo Dennis, een goede vriend van Gerhard, op ons stond te wachten. Met zijn bus van Operatie Mobilisatie bracht hij ons naar onze eerste bestemming, een vakantiehuis vlak bij de Tafelberg, voor de eerste week. Een andere vriend van Gerhard had voor onze aankomst al stevig onderhandeld met een lokale autodealer over een auto die we op het oog hadden: een heuse 4-Wheeldrive Toyota Hilux met dubbele cabine. Het bleek allemaal in orde en de auto werd de volgende ochtend de auto bij ons thuisbezorgd. In de eerste week hebben we de auto ingereden door samen met Theo Dennis de hele omgeving van Kaapstad te bekijken om een indruk te krijgen van het moderne Zuid-Afrika. Een prachtige omgeving met alle moderne gemakken voorhanden. En we moesten wennen aan de Zuidafrikaanse afstanden: als ze zeiden dat iets "just around the corner" was dan was het meestal nog zo'n 20 minuten rijden!

Via Jeffrey's bay, 700 km vanaf Kaapstad, en badplaats East London zijn we uiteindelijk aan het laatste reistraject begonnen naar Canzibe-hospital. Vanaf Umtata eerst nog gewoon over het asfalt maar daarna was de weg inderdaad het beste te berijden met een voor *off-road* geschikt voertuig; één en al gravel met zand en uiteraard *potholes*. Milja stond voor het hek van het ziekenhuis te wachten en bracht ons naar ons toekomstig huis op het ziekenhuisterrein. Onze eerste indruk is positief. Niet zo *basic* meer als Kamoto in Zambia maar nu wel elektriciteit, een boiler en een werk- of ook slaapkamer. Maar helaas is het wel allemaal in vrij slechte staat en moet er dus een hoop opgeknapt worden, ondanks de grote hoeveelheid werk die er al verzet is om het bewoonbaar te maken.

Maar goed, daar kunnen we mee aan de slag; we hebben vandaag al lange lijsten opgesteld van wat er allemaal aan gedaan moet worden en wat we allemaal moeten kopen.

De komende week/weken/maanden/jaren valt er dus een hoop te doen en te regelen, en aan wat we er tot nu toe van gezien hebben denken we het hier wel naar ons zin te gaan krijgen.

En dan natuurlijk nog even het belangrijkste: hoe gaat het met Leon? Nou prima, zoals meestal met hem! Hij heeft de reis goed doorstaan al merken we wel dat hij steeds een beetje van slag was als hij weer in een nieuwe omgeving kwam, en dan vooral 's avonds met naar bed gaan en 's nachts: hij slaapt weer veel bij ons in bed maar als hij weer een beetje gewend is dan moeten we dat er maar weer uit zien te krijgen, zeker omdat we het hier weer met een twijfelaartje moeten stellen (al hebben we wel plannen om er 2 tegen elkaar te gaan zetten als de grootste slaapkamer is opgeknapt). Verder heeft hij een paar x diarree gehad maar daar had hij weinig last van en dat is nu alweer een paar dagen over. Zoals jullie gehoord hebben is hij begonnen met lopen en dat gaat steeds beter; steeds grotere stukken zonder om te vallen maar we zullen regelmatig een stukje filmen voor jullie!

Volgende keer meer,

Liefs van Arjan, Simone en Leon!